GŁOS NR 61 sierpień 2012

ŚW. JANA CHRZCICIELA

PARAFIA śś. JANA CHRZCICIELA I MICHAŁA ARCHANIOŁA
14-260 LUBAWA UL. KUPNERA 22

Słońce niech wschodzi tam gdzie Ty

Wakacyjne dni oprócz radości i odpoczynku przynoszą też wiadomości o wzrastającej liczbie śmiertelnych wypadków, do których dochodzi na drogach i w miejscach wczasowych. Chociaż nie chcemy mącić sobie spokoju wakacyjnego czasu, to jednak okazuje się, że życie tak naprawdę nie przewiduje urlopu od pewnych sytuacji, i jeśli człowiek tego nie zaakceptuje, to może przeżyć bolesne i zaskakujące zderzenie z rzeczywistością.
Trzeba więc być ubezpieczonym od wszelkiego wypadku. Opłacamy wyższe składki, kupujemy dodatkowe polisy, prosimy sąsiadów, aby podczas naszej nieobecności doglądali mieszkania, i uspokajamy się, że jesteśmy gotowi na każdą ewentualność. Zadbaliśmy o to, co materialne. A o to, co duchowe? – Przecież są wakacje, pomyślimy o tym, jak się skończą. – Pójdziemy na niedzielną mszę? – Nie wiem, gdzie jest najbliższy kościół. Do spowiedzi pójdę po powrocie, w swojej parafii, nie będę przecież obcemu księdzu się spowiadać. A od codziennej modlitwy wypiszę sobie urlop. I wszystko jest OK. Mijają wakacyjne dni, a my wracamy do normy.
„Wy też bądźcie gotowi, gdyż o godzinie, której się nie domyślacie, Syn Człowieczy przyjdzie". Gotowość na spotkanie z Panem to temat może mało wakacyjny, ale ważny, bo to spotkanie jest pewniejsze niż niejedne urlopowe plany. I tak jak na wyjazd w góry czy nad morze cieszymy się z dużym wyprzedzeniem, tak mamy cieszyć się radością, która jest nieodłącznie związana ze spotkaniem Boga. Nie mamy się bać, bo jak mówi Jezus: „Spodobało się Ojcu waszemu dać wam królestwo". Czeka na nas nie tylko dwutygodniowy turnus w ekskluzywnym hotelu, w uroczym miejscu, ale cała wieczność przeżywana w raju (którego Tajlandia jest tylko bardzo skromną namiastką). Jest to jednak oferta z „obwarowaniami" (na szczęście nie wypisano ich małymi literkami po gwiazdce, jak to bywa w folderach reklamowych). Pozbądźcie się tego, co w tej podróży się nie przyda: „Sprzedajcie wasze mienie, sprawcie sobie trzosy, które nie niszczeją, skarb niewyczerpany w niebie". Przygotujcie się stosownie: „Niech będą przepasane biodra wasze i zapalone pochodnie", aby gdy Pan przyjdzie, być gotowym go przyjąć i ugościć. I co najważniejsze, traktujcie tę ofertę jako *last minute* – może zdarzyć się za chwilę. Jezus, który zaprasza nas do królestwa Boga, cieszy się, gdy widzi „sługi czuwające". Sam, jak dobry gospodarz, „przepasze się i każe im zasiąść do stołu, a obchodząc, będzie im usługiwał". A wszystko dlatego, że wybrali Jego Ofertę i spełnili warunki w niej zapisane. Wakacje się skończą, ale propozycja Bożego Syna jest aktualna przez cały rok i warto ją dobrze przemyśleć, żeby potem nie wyrzucać sobie całą wieczność, że z niej nie skorzystaliśmy.
„ Słońce niech wschodzi tam gdzie Ty... Ktoś przez Ciebie drogę znajdzie, poprzez ciemne mgły, słońce niech wschodzi tam gdzie Ty".
Miłych wakacji! ks. T. B.

WAKACYJNY PORZĄDEK MSZY ŚWIĘTYCH/lipiec- sierpień**/:**
LUBAWA: dni powszednie 17.00; niedziele i święta 8.00; 10.30; 17.00.
MORTĘGI: czwartki 18.00; niedziele i święta 9.15.

SŁOWO OJCA ŚW.BENEDYKTA XVI Pierwsze wychowanie w wierze polega na świadectwie wierności przymierzu małżeńskiemu: z niej dzieci uczą się bez słów, że Bóg jest miłością wierną, cierpliwą, szanującą i hojną. Wiarę w Boga, który jest miłością przekazuje się przede wszystkim przez świadectwo wierności małżeńskiej, które w naturalny sposób przekłada się na miłość do dzieci, owoców tego zjednoczenia. Jednakże ta wierność nie jest możliwa bez Bożej łaski, bez wsparcia wiary i Ducha Świętego. Dziś , dzięki Bogu wiele rodzin chrześcijańskich stają się coraz bardziej świadome swego powołania misyjnego i angażują się poważnie w świadczenie o Chrystusie Panu.

Papieskie Intencje Apostolstwa Modlitwy:
Ogólna: lipiec- Aby wszyscy mogli znaleźć stałą pracę i wykonywać ją w bezpiecznych warunkach.
sierpień- Aby więźniowie byli traktowani w sposób sprawiedliwy i z poszanowaniem ich ludzkiej godności.
Misyjna: : lipiec- Aby chrześcijańscy wolontariusze na terenach misyjnych potrafili dawać świadectwo miłości Chrystusa. ***sierpień-*** Aby ludzie młodzi powołani do naśladowania Chrystusa byli gotowi głosić Ewangelię i dawać jej świadectwo po krańce ziemi.

SŁOWO NA NIEDZIELĘ

15VII- XV Niedziela Zwykła, Mk6,7-13 Jezus wysyła apostołów, aby zaczęli głosić to, czego się nauczyli od Niego. Posyła ich po dwóch, co było zgodne ze zwyczajem żydowskim. Zwyczaj ten, być może, opierał się na przepisie prawnym, zgodnie z którym do ważności świadectwa potrzeba dwóch świadków, identycznie zeznających. Uczniowie Jezusa mają naśladować ubóstwo swego Nauczyciela oraz dokonywać takich cudów, jakich On dokonywał. Powinni też pamiętać, że ich władza wypędzania złych duchów i uzdrawiania chorych nie jest ich naturalną właściwością, ale jest darem otrzymanym w chwili powołania.

22VII - XVI Niedziela Zwykła,Mk6,30-34 Cud rozmnożenia chleba dokonuje się w miejscu odludnym. Przywołuje ono na pamięć wędrówkę ludu wybranego przez pustynię, w czasie której Bóg w sposób cudowny żywił go manną. Także rozmieszczenie ludzi przypomina podział Izraela wędrującego po pustyni. Jezus jawi się tu jako prawdziwy, dobry pasterz. Zawsze lituje się, gdy widzi przed sobą potrzebującego człowieka. Tym razem otacza Go lud, odczuwający głód słowa. Dlatego naucza i to bardzo długo, choć miał zamiar udać się z apostołami na miejsce odosobnione, aby trochę wypocząć.

29VII - XVII Niedziela Zwykła, J6,1-15 Rozmnożenie przez Jezusa pięciu chlebów określone jest przez Ewangelistę jako znak. Celem tego znaku ma być narodzenie się wiary w uczestnikach tego wydarzenia. Wydarzenie ukazuje, kim jest Jezus: Bogiem, którego wiedza i moc przekraczają ludzkie ograniczenia. Modlitwa dziękczynna nad chlebami jest zasadniczą czynnością przez którą Jezus dokonuje cudu. Na skutek jej wysłuchania, Jezus daje chleb zgłodniałym tłumom. Występuje więc w roli, jaka według Starego Przymierza była właściwa Bogu. Sam Jezus rozdaje żywność zgłodniałemu tłumowi. Podkreśla to związek, jaki istnieje między rozdawanym chlebem, a osobą Jezusa. Ten znak ukazuje wyraźnie, kim jest Jezus.

05VIII- XVIII Niedziela Zwykła, J6,24-35 Jezus chce uświadomić szukającym Go, że o wierze nie decyduje stwierdzenie, iż zaszło coś nadzwyczajnego, lecz zrozumienie, co przez znak zostaje objawione. Według Jezusa dziełem Boga jest przyjęcie Go z wiarą. Rozmówcy Jezusa domagają się jednak uczynienia przez Niego znaku, od którego uzależniają swoją wiarę. Domaganie się znaku świadczy o tym, że deklarowana przez nich chęć uwierzenia jest pozorna. Rozmnożenie przez Jezusa chleba jest porównywalne z tym, co uczynił Bóg, kiedy dał Izraelitom mannę na pustyni. Rozmówcy Jezusa już nie pamiętają niezwykłego wydarzenia, którego byli świadkami. Proszą Go o coś, co właśnie otrzymali.

12VIII - XIX Niedziela Zwykła, J6,41-51 Rozmowa Jezusa z tłumem rozpoczyna się od zarzutów, które są reakcją słuchaczy na Jego nauczanie. Negatywny odzew wywołało Jezusowe przedstawienie swojego ciała jako chleba. Jednak powodem oburzenia słuchaczy jest nie tyle utożsamienie się z chlebem, co raczej przypisywanie sobie przez Jezusa pochodzenia „z nieba'. Aby dowieść swej prawdomówności, Jezus prowadzoną przez siebie działalność publiczną oraz obietnicę życia wiecznego łączy ściśle z działaniem Ojca. Dostęp do Ojca uzyskuje się tylko przez Jezusa, który jest jedynym pośrednikiem. Dzieło Jezusa jest większe niż to, którego dokonał Mojżesz, bo chleb dany przez Niego nie tylko syci głód, ale też daje życie wieczne.

15VIII - Wniebowzięcie NMP,Łk1,39-55 Podstawowym miejscem obecności Boga stał się Jego Kościół symbolizowany przez pierwszą z wierzących- Maryję. Ukazanie Maryi jako tej, która jest w drodze i przynosi Jezusa konkretnej osobie, stanowi wyraz apostolskiego wymiaru Kościoła. Pochwała Elżbiety wobec Maryi nie tyle dotyczy jej macierzyństwa fizycznego, lecz odnosi się do jej wiary, dzięki której Jezus mógł się w Niej realnie narodzić. W tym sensie każdy, kto wierzy, rodzi Jezusa i uosabia błogosławieństwo Boże. W osobie Jana ukazana jest radość stworzenia, które rozpoznaje czas przyjścia Zbawiciela. Starość Elżbiety symbolizuje zmierzch pewnej epoki, która nie kończy się bez nadziei, lecz jest rozświetlona przyjściem Zbawiciela otwierającego nowe czasy. Elżbieta napełniona Duchem Świętym wypowiada pierwsze proroctwo NT, gdy nazywa Maryję błogosławioną.

19VIII-XX Niedziela Zwykła, J6,51-58 Ostatnia część rozmowy Jezusa o chlebie żywym ma charakter podsumowania wątków mówiących o ciele i krwi, które żywią wierzących w Jezusa, o darze życia wiecznego, pochodzącym od Ojca i przekazywanym przez Jezusa, o posłaniu Jezusa przez Ojca, o wyższości chleba życia nad manną. Jezus nie udziela jednak odpowiedzi na zasadnicze pytanie, nurtujące Jego słuchaczy: „W jaki sposób da On swoje ciało i krew na pożywienie?". Można to zrozumieć dopiero wtedy, kiedy przyjmie się, że czasowniki „jeść" czy „spożywać" użyte są tutaj w sensie przenośnym. To spożywanie daje życie wieczne, podobnie jak wiara. Treścią wiary jest ciało i krew czyli człowieczeństwo Jezusa oraz przyjęcie posłannictwa Jezusa, czyli uznanie, że przyszedł On od Boga.

26VIII - NMP Częstochowskiej J2,1-11 Przemiana wody w wino dokonała się w sposób niezauważony przez uczestników wesela. Uczniowie jako jedyni zrozumieli znak objawiający chwałę Jezusa. Chwała w Ewangelii Jana to przede wszystkim chwała Boża, którą przedtem widział tylko prorok Izajasz, a teraz objawiła się w Jezusie w jego znakach. Jezus czyni wszystko, aby objawiła się chwała Ojca. Bóg natomiast otacza Jezusa tą chwałą, którą otoczył Go jeszcze przed Wcieleniem. Przyjście Jezusa ma na celu ukazanie chwały Bożej, czyli obecności Boga pośród jego ludu. Jezus objawiając chwałę Boga ukazuje prawdę, że bóg jest w Nim obecny. Początek znaków jest objawieniem epoki mesjańskiej, co wiąże się z symboliką wesela w Kanie jako mesjańskiej uczty.

28VIII- XXII Niedziela Zwykła, Mt16,21-27 Zaraz po wyznaniu Piotra, Jezus wyraźnie mówi o swej Męce. Kontrastowało to mocno z wyobrażeniami Żydów o Mesjaszu. Jezus był świadom śmierci. Została ona także zapowiedziana przez proroka Izajasza. Chrystus był stanowczy: kto wierzy w Niego i przyjmuje Go jako posłanego przez Boga Zbawiciela, musi przyjąć również zaplanowaną dla Niego przez Boga mękę i śmierć. Upierający się przy ludzkim myśleniu Piotr został zganiony surowo. Jezus nie stwierdził że Piotr jest szatanem, ale użył tego określenia w znaczeniu oponent, przeciwnik, przeszkoda na drodze do czegoś. Upominając Jezusa Piotr sprzeciwił się woli Bożej, którą Mistrz miał wypełnić. Słowa apostoła pochodziły od szatana, który próbował zniweczyć plany Boga. Wpływ szatana utrudnia człowiekowi prawidłową ocenę rzeczywistości i rozeznawanie woli Bożej.

KATECHEZA BŁOGOSŁAWIONEGO JANA PAWŁA II DROGA NAWRÓCENIA JAKO WYZWOLENIE OD ZŁA

1. Pośród tematów rozważań zaproponowanych w sposób szczególny Ludowi Bożemu w trzecim roku przygotowania do Jubileuszu Roku 2000, znajdujemy nawrócenie, w którym zawiera się wyzwolenie od zła. Temat ten dotyka głęboko naszego doświadczenia. Całą bowiem historię osobistą i zbiorową w znacznej części wypełnia walka ze złem. Zawarte w „Ojcze nasz" wezwanie „ale zbaw nas ode złego" zamyka naszą modlitwę o to, byśmy się oddalili od grzechu i byli wolni od jakichkolwiek powiązań ze złem. Przypomina nam ona o codziennej walce, a zwłaszcza o sekrecie pozwalającym odnieść w niej zwycięstwo. Jest nim Boża pomoc, która objawiła się i została nam ofiarowana w Chrystusie. **2.** Moralne zło powoduje cierpienie, które zwłaszcza w ST ukazane jest jako kara za postępowanie

sprzeczne z prawem Bożym. Z drugiej strony Pismo Święte podkreśla, że po popełnieniu grzechu możemy błagać Boga o miłosierdzie, to znaczy o przebaczenie winy i darowanie spowodowanej przez nią kary. Szczery powrót do Boga i wyzwolenie od zła to dwa aspekty tej samej drogi. Jeremiasz np. nawołuje lud: „Powróćcie zbuntowani synowie, uleczę wasze odstępstwa" (Jr3,22). Księga Lamentacji przedstawia drogę powrotu do Pana oraz doświadczenie Jego miłosierdzia: „Nie wyczerpała się litość Pana, miłość nie zgasła. Odnawia się ona co rano: ogromna twa wierność" (Lm3,22). Całe dzieje Izraela można odczytać w świetle dialektyki „grzech- kara- skrucha-miłosierdzie". Takie jest zasadnicze przesłanie tradycji deuteronomicznej. Historyczny upadek królestwa oraz Jerozolimy interpretowany jest jako kara Boża za niewierność przymierzu. **3.** Lamentowi, który zanosi do Boga człowiek udręczony cierpieniem, towarzyszy w Biblii uznanie popełnionego grzechu oraz ufność, że zostanie od niego uwolniony. Wyznanie winy jest jednym z elementów, w których wyraża się ta ufność. Można tu wspomnieć niektóre psalmy, wyznające z całą mocą winę i ból z powodu grzechu, przyznanie się do winy sugestywnie wyznane w Psalmie 51, jest nieodzowne, aby rozpocząć nowe życie. Wyznanie własnego grzechu uwypukla Bożą sprawiedliwość: „Tylko przeciw Tobie zgrzeszyłem i uczyniłem co złe jest przed Tobą, tak że się okazujesz sprawiedliwym w swym wyroku i prawym w swoim osądzie". W psalmach nieustannie powtarza się prośba o pomoc oraz motyw ufnego oczekiwania na wyzwolenie Izraela. Sam Jezus modlił się na krzyżu słowami Psalmu 22, by uprosić pełną miłości interwencję Ojca w ostatniej godzinie. **4.** Te słowa Jezusa do Ojca wyrażają oczekiwanie na wyzwolenie od zła, które zgodnie z tradycją biblijną dokonuje się dzięki osobie przyjmującej cierpienie w przekonaniu o jego wartości przebłagalnej. Tak było w przypadku tajemniczej postaci Sługi Pańskiego u Izajasza. Tę samą funkcję przyjmują również inne postaci takie jak prorok zadość czyniący nieprawościom Izraela, jak Ten, którego przebili, jak męczennicy, zgadzający się na cierpienie jako pokutę za grzechy swego ludu. Jezus zawiera w sobie wszystkie te postaci i nadaje im nowy sens. Jedynie w Nim i przez Niego uświadamiamy sobie zło i prosimy Ojca, by nas od niego uwolnił. W modlitwie „Ojcze nasz" zawarte jest wyraźne odniesienie do zła; pojęcie *poneros*, które ma formę przymiotnikową, może tutaj oznaczać personifikację zła. Spowodowane jest ono w świecie przez tę istotę duchową nazywaną w objawieniu biblijnym „diabłem" lub „ szatanem", która w sposób świadomy sprzeciwiła się Bogu. „Złość" ludzka powstała za sprawą szatana albo wywołana pod jego wpływem, również w naszych czasach posiada atrakcyjną formę, zwodząc umysły i serca oraz prowadząc do zatracenia poczucia zła i grzechu. Jest to owa „tajemnica nieprawości", o której mówi św. Paweł. Z pewnością związana jest ona z wolnością człowieka, „ale pod warstwą ludzką (grzechu) działają czynniki , które stawiają go poza człowiekiem , na pograniczu, tam gdzie ludzka świadomość, wola i wrażliwość stykają się z siłami ciemności, które wg. św. Pawła działają w świecie i niemal go „opanowują". Niestety, istoty ludzkie mogą stać się protagonistami zła, to znaczy „plemieniem przewrotnym i wiarołomnym". Wierzymy, że Jezus zwyciężył ostatecznie szatana i uwolnił nas od strachu przed nim. Podobnie jak Piotr w mowie do Korneliusza, Kościół ukazuje każdemu pokoleniu wyzwalający obraz Jezusa z Nazaretu, który „dlatego, że Bóg był z Nim, przeszedł … dobrze czyniąc i uzdrawiając wszystkich , którzy byli pod władzą diabła". W Jezusie zło doznało porażki , jednakże Jego zwycięstwo powinno być przyjęte w sposób wolny przez każdego z nas, dopóki zło nie zostanie całkowicie wyeliminowane. Walka ze złem wymaga więc nieustannej czujności i zaangażowania. Ostateczne wyzwolenie możemy dostrzec jedynie w perspektywie eschatologicznej. Ponad naszymi trudami a także upadkami rozbrzmiewają pocieszające słowa Chrystusa: „Na świecie doznacie ucisku, ale miejcie odwagę. Jam zwyciężył świat"(J16,33).

MÓWIĄ WIELCY Wszyscy należymy do mistycznego Ciała Chrystusa, które modli się nieustannie. Modlitwa trwa zawsze: nigdy nie należy mówić „ja się modlę", bo to Jezus modli się we mnie i razem ze mną modli się całe Ciało Chrystusa/bł. Matka Teresa z Kalkuty/.

UŚMIECHNIJ SIĘ POZNANIE. Znany historyk spotyka na jednej z konferencji naukowych znanego teologa. Rozmawiają. Historyk mówi: - Czy mogę panu coś opowiedzieć?. Niedawno czytałem Biblię i byłem pod wrażeniem. Muszę powiedzieć, że są tam naprawdę ważne prawdy. Na to teolog odpowiada:- Ależ się Pan Bóg ucieszy z tego odkrycia!

Liturgia Słowa

15VII- XV Niedziela Zwykła Am7,12-15;Ps85;Ef1,3-14;Mk6,7-13 Jezus nakazał też, aby niczego nie zabierali w drogę, oprócz laski: ani chleba, ani torby podróżnej, ani pieniędzy.

16VII-poniedziałek, Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel Iz1,11-17;Ps50;Mt10,34-11.1

22VII- XVI Niedziela Zwykła Jr23,1-6;Ps23;Ef2,13-18;Mk6,30-34 Jezus ulitował się nad nimi, ponieważ byli jak owce, które nie mają pasterza. I długo ich nauczał.

29VII- XVII Niedziela Zwykła 2 Krl4,42-44;Ps145;Ef4,1-6,J6,1-15 Jezus wziął chleby, odmówił modlitwę dziękczynną a następnie przekazał je siedzącym.

05VIII- XVIII Niedziela Zwykła Wj162-4.12-15;Ps78;Ef4,17.20-24;J6,24-35 Jezus oznajmił im: „ To Ja jestem chlebem życia. Dlatego ten, kto przychodzi do Mnie nie będzie już głodny.

06VIII- poniedziałek, Przemienienie Pańskie- święto Dn7,9-10.13-14;(2P1,16-19)Ps97;;Mt17,1-9

11VIII- sobota, NMP Świętolipskiej, Królowej Warmii i Mazur Ha1,12-2.4;Ps9;Mt17,14-20 lubFlp3,8-14;Ps119Mt19,27-29

12VIII- XIX Niedziela Zwykła 1Krl19,4-8;Ps34;Ef4,30-5.2;J6,4151 Jezus rzekł: „ja jestem chlebem żywym, który zstąpił z nieba. Ktokolwiek będzie spożywał ten chleb, będzie żył na wieki.

13VIII- poniedziałek, NMP Kalwaryjskiej Ez1,2-5.24-28c;Ps148;2Tes2,14;Mt17,22-27

15VIII- środa, Wniebowzięcie NMP- uroczystość Ap11,19a,12,1.3-6a10ab;Ps45;1Kor15,20-26;Łk1,39-56 Błogosławiona jesteś między niewiastami…

19VIII- XX Niedziela Zwykła Prz9,1-6;Ps34;Ef5,15-20;J6,51-58 Jezus oświadczył: „Kto spożywa ciało moje i pije moją krew, ma życie wieczne".

22VIII- środa, NMP Królowej- wspomnienie Iz9,1-3.5-6;Ps113;Łk1,26-38;

26VIII- Niedziela, NMP Częstochowskiej Prz8,22-35/Iz2,2-5/;Ps48;Ga4,4-7;J2,1-11 taki początek znaków uczynił Jezus w Kanie Galilejskiej i tak objawił swoją chwałę, a Jego uczniowie uwierzyli w niego.

29VIII- środa, Męczeństwo św. Jana Chrzciciela Jr1,17-19;Ps71;Mt5,10; Mk6,17-29

01IX- sobota, NMP Królowej Pokoju 1Kor1,26-31;Ps33lubPnp8,6-7;Ps148;J14,23;Łk10,38-42

02IX- XXII Niedziela Zwykła Pwt4,1-2.6-8;Ps15;Jk1,17-18.21b-22.27;Mk7,1-8.14-15.21-23 Nic, co wchodzi do człowieka z zewnątrz, nie może go splamić, lecz co wychodzi z człowieka, to go plami.

ADRES:
Ul. Kupnera 22
14-260 Lubawa
Tel. (0-89) 645 39 60

ODPUST:
1.Narodzenie św.
Jana Chrzciciela
24 czerwca
2.Michała Archanioła
29 września

MSZE ŚWIĘTE:
Dni powszednie
7.00 i 17.00
Niedziele i święta
8.00 10.30 12.00 17.00
święta „zniesione"
7.00 9.00 17.00

ADORACJA NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU:
Czwartek 15.00 – 17.00

SAKRAMENT POJEDNANIA:
Czwartek 15.00-17.00
i przed każdą Mszą Św.

NABOŻEŃSTWA:

- NOWENNA DO MB NIEUSTAJĄCEJ POMOCY
środa godz. 17.00

- DO MIŁOSIERDZIA BOŻEGO
piątek godz. 17.00

-DO NAJŚW. SERCA P. JEZUSA, MSZA ŚW. Z MODLITWĄ O UZDROWIENIE i BŁOGOSŁAWIEŃSTWO LOURDESKIE
p-szy piątek godz.17.00

- PIERWSZYCH SOBÓT MIESIĄCA
p-sza sobota godz. 6.30

-KU CZCI BŁ. JP II Z UCZCZENIEM RELIKWII
16 dzień m-ca godz.17.00

KANCELARIA PARAFIALNA CZYNNA
15.30 - 16.30
oprócz czwartku
i po każdej Mszy Św.

Redakcja gazetki zaprasza chętnych do współpracy. Kontakt z księdzem proboszczem.

PRZECZYTAŁEŚ – PODAJ DALEJ

Za złożone dobrowolne ofiary:

BÓG ZAPŁAĆ!

16 lipca- NMP SZKAPLERZNEJ. Niełatwe jest przebywanie na Karmelu. To góra pustelników, więc trwanie na niej oznacza samotność w obliczu Boga, nieustanną modlitwę i kontemplację. Pierwszymi pustelnikami na górze Karmel byli Eliasz i jego uczeń Elizeusz, prorocy Starego Testamentu. Chrześcijańscy pustelnicy pojawili się tu w IV wieku. Uważali oni, że góra Karmel szczególnie związana jest z Maryją. Już w najstarszej tradycji Maryja została uznana za najpiękniejszy kwiat Karmelu oraz Panią i patronką zakonu karmelitańskiego. Najważniejsze sanktuarium Karmelitów Bosych znajduje się na górze Karmel, przy ich klasztorze Stella Maris/Gwiazda Morza/. „ Za życie świata"- jest to reguła karmelitańskich mniszek. Żyją w całkowitym odosobnieniu od świata, za ścisłą klauzurą, w ubóstwie, pokorze, milczeniu trwając w nieustannym skupieniu, kontemplacji rozmodleniu. Ich życie jest niezwykłym świadectwem służby Kościołowi i światu. W naszej diecezji siostry karmelitanki mają swój klasztor w Łasinie. Co roku przez trzy dni przed świętem Matki Bożej z Góry Karmel /MB Szkaplerznej/ , które przypada **16 lipca** organizują **rekolekcje**, po których można przyjąć szkaplerz. Dar szkaplerza jest rozpowszechniany przez zakon karmelitański także poza zakon. Szkaplerz może przyjąć każdy. Istnieje niezwykły związek między szkaplerzem świętym a różańcem, objawieniami w Lourdes i w Fatimie. Ostatnie spotkanie Bernadetty z Matką Bożą miało miejsce 16 lipca a więc w święto Matki Bożej Szkaplerznej. Objawienia w Fatimie zakończyła wizja Matki Bożej z góry Karmel z Dzieciątkiem Jezus, trzymającym w ręku szkaplerz karmelitański. Siostra Łucja w Karmelu spędziła 57lat. Powiedziała ona: różaniec i szkaplerz są nierozdzielne. Rekolekcje w Łasinie u sióstr karmelitanek są otwarte. Może w nich brać udział każdy. Rozpoczynają się 13 lipca o godz. 18.00. Katechezy trwają również 14-go i 15-go lipca na Mszy Św. o godz 18.00. jest to tzw. Triduum o Matce Bożej, a w Jej święto, 16 lipca na uroczystej odpustowej Mszy Św. o godz. 19.00 można przyjąć szkaplerz. **Dla zainteresowanych przyjęciem szkaplerza świętego** podajemy numer telefonu do sióstr karmelitanek w Łasinie: (56)4664783
Poświęcić i nałożyć szkaplerz może każdy kapłan karmelitański lub także diecezjalny, bądź należący do zgromadzenia innego niż karmelitański, byleby uczynił to zgodnie z oficjalnie ustanowioną przez Kościół formułą. Po zakończeniu obrzędu przyjęcia szkaplerza kapłan poleca codziennie odmawiać jedną z Maryjnych modlitw np. antyfonę Pod Twoją obronę, modlitwę Zdrowaś Maryjo lub kilkakrotnie w ciągu dnia powtarzać akt strzelisty Matko Boża Szkaplerzna, módl się za nami. Szkaplerz mogą przyjmować także dzieci. Zachęcamy.

Przypominamy, że lipiec jest miesiącem, w którym szczególnie czcimy Przenajdroższą Krew Pana Jezusa. A oto MODLITWA o ochronę przez Krew Chrystusa:

Panie Jezu Chryste, uwalniając Izraelitów z niewoli egipskiej, ochroniłeś ich przed Aniołem śmierci przez krew baranka. Teraz Twoja własna Krew chroni nas i pomaga podczas ataków kusiciela. Dlatego dziękuję Ci, że mogę tak często przyjmować Twoją Najdroższą Krew nie tylko podczas Eucharystii, ale też w sposób duchowy w innych sakramentach, poprzez Słowo Boże oraz przez mistyczną obecność tej Krwi w każdej ranie i w każdym cierpieniu odkupionej ludzkości. Proszę teraz o szczególną ochronę przez Twoją Krew i o Jej zbawienną moc nie tylko dla mnie samego, ale również dla moich krewnych, znajomych i dla wszystkich do których może się kierować zemsta duchów nieczystych, sprowokowanych przez tę modlitwę. Ufając Twojemu miłosierdziu zanurzam wszystkich tych ludzi i samą siebie w Twojej Najdroższej Krwi, chroniąc nas w Twoich świętych ranach. Proszę o oczyszczenie relacji do wszystkich moich przodków oraz do żyjących jeszcze na tej ziemi, z którymi jestem lub byłem w kontakcie. Niech tym, co nas łączy będzie jedynie Twoja zbawcza miłość przelana na krzyżu. Zabierz wszystko, co poprzez grzech i winę stało się moim dziedzicznym obciążeniem. Oczyść relacje pomiędzy żyjącymi a zmarłymi od wszelkich przeszkód i uświęcaj je przez Twojego Ducha Świętego. Twoja Najdroższa Krew niech jaśnieje w naszych zranieniach jako znak zwycięstwa, jak w Twoich ranach w dniu Zmartwychwstania. Amen.

RUCHY I STOWARZYSZENIA:

1. SŁUŻBA LITURGICZNA
2. SCHOLA PARAFIALNA
3. ODNOWA W DUCHU ŚWIĘTYM
   - w każdą środę o g. 18.30
4. GRUPA MŁODZIEŻOWA „PRZYJACIELE JEZUSA"
   - w każdy piątek o g. 19.00
5. WSPÓLNOTA MODLITWY MIŁOSIERDZIA BOŻEGO
   -w każdy piątek po Mszy Św. wieczornej
6. WSPÓLNOTA ŻYWEGO RÓŻAŃCA
   z Lubawy, Tuszewa i Fijewa - w każdą pierwszą środę m-ca po Mszy Św. Wieczornej z Mortąg - w każdy pierwszy czwartek m-ca o godz. 16.30
7. KOŚCIÓŁ DOMOWY
   Krąg Rodzin z Tuszewa – raz w m-cu w dniu ustalonym wcześniej

W NASZEJ WSPÓLNOCIE PARAFIALNEJ:

CHRZTY odbywają się w czwartą sobotę miesiąca na Mszy Św. o godz.17.00. Wymagane dokumenty: akt urodzenia dziecka oraz zaświadczenia rodziców chrzestnych, że są wierzący i praktykujący. Rodzicami chrzestnymi mogą być osoby bierzmowane, żyjące w związkach sakramentalnych 1. Witold- Jan Karczewski

BIERZMOWANIE odbywa się raz w roku. We wrześniu młodzież trzeciej klasy gimnazjum rozpoczyna na katechezie szkolnej przygotowanie do przyjęcia tego sakramentu. Młodzież wraz z rodzicami spotyka się raz w miesiącu na wieczorach skupienia w kościele, a bezpośrednio przed otrzymaniem sakramentu poznaje owoce Ducha Świętego.

ŚLUBY – zapowiedzi na tablicy ogłoszeń przy kościele.

POGRZEBY 1. Jan Chodak. Dobry Jezu, a nasz Panie, daj Im wieczne spoczywanie

Adres Redakcji: PARAFIA SS. JANA CHRZCICIELA I MICHAŁA ARCHANIOŁA 14-260 Lubawa ul. Kupnera 22
Redaguje zespół pod opieką ks. Tadeusza Brezy – proboszcza. Archiwalne numery gazetki dostępne na życzenie.
Wszystkie prawa zastrzeżone. Przedruk w całości lub częściach tylko za zgodą Redakcji.